

Nr 89
November

2020

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Ajaleht asutatud 1995. a 16.
detsembril

I klass aastal 2020-21

1. Esajas, Martin
2. Kõll, Aleksander
3. Land, Emma-Nora
4. Laur, Egert Sander
5. Lellep, Reiko
6. Pukk, Hugo
7. Ruban, Evert
8. Utt, Mairo
9. Võsu, Selma Eliise

Klassijuhataja Hestia Mirka koos I klassiga

Minu kool

Õpin Kalmetu Põhikoolis. Mu koolil on 4. novembril sünnipäev ning see aasta ka suur juubel. Kool saab 150 aastaseks. Seda suurelt tähistada ei saa, kuna seaksime seoses koroonaviirusega enda elud ohtu.

Suurelt tegeleb meie kool ka KiVaga. Saime aasta 2019 kiusuennetaja kooliks. Raamatukogus on meil murekast ning alati saab rääkida enda muredest õpetaja Hestiale, Evijale ja Mailile. Alati aitavad ka kõik teised õpetajad, nemad on meie kooli KiVa meeskond.

Kalmetu Põhikooli õpilased on väga aktiivsed huviringides. Näiteks on meil seiklusring, näitering, *indiac* trenn ja palju muud. Toimub ka ajalehering. Koolil on oma ajaleht, kuhu õpilased või õpetajad (peamiselt siiski õpilased) enda lugusid, jutte, luuletusi ning anekdoote kirjutavad. Ajalehte Kalmetu Sõna annab välja ning korraldab ajaleheringi õpetaja Ene. Teiste ringidega tegeleb peamiselt huvijuht Karin. Temaga koos teostame ka erinevaid projekte ning üritusi.

Vahetundidesse on meile organiseeritud palju erinevaid tegevusi. Näiteks saame mängida lauatennist ning lauajalgpalli. Just hiljuti valmis kooli õuele *discgolfi* rada.

Väga palju vahetunde veedavad õpilased ka välisterrassil, kus on samuti lauatennistise laud. Nii seest kui ka väljast on kool puhas ning hoolitsetud. On meeldiv õppida Kalmetu Põhikoolis.

Kadri Lorup 7. klass

Juba on aabitsad käes ja saab alustada õppetööga

Kooli 150. sünnipäeva nädal (lk koostas Lisete Enders 7. kl)

Aastapäeva jooks

Ühine söömine

Sünnipäeva tort

Rooside sõja eelne mäng

Rooside sõda

Hull teadlane

Retro näitus

Õpetajad pärast kooli näitus

Kalmetu hoiab loodusega tempot

Tänassilmas on aktiivsed kogukonnaliikmed, kes juba teist aastat järjest ärgitavad kohalikke teineteisega aktiivsele suhtlusele ja sportlikele ühistegevustele.

Sel aastal on 8-kuulise projekti „Hoiab loodusega tempot” sihiks kogukonnaliikmete endi poolt väljakäidud aktiivsete ühistegevuste lõimimine keskkonnaharidusega. Luuakse ühiselt korrastatud Kalmetu kooli ümbrusse kõigile tasuta kasutamiseks *disc-golfi* park. Projekti taotlejaks on Kalmetu Põhikool ning rahastajaks SA Archimedese noorteagentuur

(www.noored.ee) Euroopa Solidaarsuskorpuse programmist. Ka sel aastal on Kalmetu kooli huvijuht Karin Mägi juhendamisel meeskonnas viis kuni 30-aastast tegusat kohalikku: Liina Soovere, Jürmo Palta, Kristjan Kändla, Lauri Hollo ja Dolores Grace Freiberg. Väiksemates töögruppides toimusid korrastustööd *disc-golf* pargi rajamiseks juba maikuu, kuid triumfeerisid tulemusliku võiduga 16. septembril, mil toimus suuremalt reklaamitud ja osalisterohke talgupäev. Mägi sõnusti oli südantsoojendav näha kõrvuti naerusuiseid kohalikke kui ka kaugemalt tulijaid, kes tundsid vajadust ja pidasid oluliseks anda vabatahtlik panus ühise eesmärgi nimel. Meeskonnaliikmed Liina Soovere ja Jürmo Palta kinnitasid kui ühest suust, et tunnetavad enda väärtust kui ka kohustust anda omapoolne panus tulevase põlvkonna heaks. Suuremate masinate ja raskema tehnikaga panid projektile õla alla Mait Siirus, Kalle Riitmuru ja meie enda projektimeeskonna liige Jürmo Palta. Taaskasutusena viskealade ehitamiseks käiku läinud kunstmuruga aitas meeskonda Viljandi vald. Materjalide osas toetas meeskonda Espak. Nutika rajaplaani kui ka mitmekülgse nõuga on meeskonda abistamas Viljandi *disc-golfi* klubi Viljandi Ketas eesotsas Martti Ojamaaga, kes tõi kohalikele talgulistele kaugemat abiväge asjaarmastajate ja profimängijate näol.

Toimunud talguõhtu algas juba väga ärevalt, sest parkla täitus kiiresti ning mitmed appitunud pidid parkimiskohta eemalt otsima. Projektimeeskond tutvustas alanud projekti sisu ning edasisi plaane. Järje võttis üle Martti Ojamaa, kes pani lausa mängeldes kogu massi tööle. Korrastustööd venisid hilisõhtusse, sest kõigi ühine soov oli näha pika töö tulemust, mis ka õnnestus. Rada sai valmis ja projektimeeskonna enda teha jäi vaid viimistlus. Rahvas oli väsinud, kuid õnnelik. „Uskumatu kohalik jõud, sellist asja pole ma varem näinud, tugev meeskond”, sõnas Viljandimaal mitmete radade valmimise juures olnud Ojamaa. Maitsva kõhutäie eest hoolitses Tänassilma rahvamaja perenaine Pille Sihver ja Meelis Utt, kes pakkusid suppi koos korralikult priske kohupiimakoogiga. Peatselt on oodata avaüritust koos sissejuhatava koolitusõhtuga *disc-golfi* maailma.

Kutsume kõiki kogukonnaliikmeid värskesse õhku end liigutama, teineteisega aktiivselt suhtlema, ühise ettevõtmise nimel plaani pidama ning mõtlema laiemalt meid ümbritseva keskkonna väärtustele. Juba septembrikuus avatakse Tänassilmas keskkonnateemaline matkarada, mida saavad kõik soovijad vabalt valitud ajal läbida.

Oma abi ja jõuga aitavad ettevõtmistele kaasa Kalmetu Põhikooli õpilasesinduse noored koos hakkajate koolitöötajatega, kohalikud agarad põllumehed, usinad rahva- ja külamajade juhid. Hoiab sinagi loodusega tempot ja jälgi uudised valla lehes, teadetetahvlitel, FB-s Kalmetu Põhikooli kui ka Tänassilma kogukonna lehel!

Dolores Grace Freiberg, Karin Mägi (Tänassilma kogukonnaliikmed)

Kas mina sobiksin õpetajaks?

Eile, 5. oktoobril oli meie väikeses Kalmetu põhikoolis õpetajate päev. Mina asendasin meie kooli geograafia õpetajat, kelle nimeks on Angela.

Esimesel tunnil toimus aktus, kus kõik läks enam-vähem hästi, peale selle, et mõned olid ära unustanud uue õppealajuhataja kõne ning selle, et toimub mäng uute ja vanade õpetajate vahel. Kuid seegi laabus suurepäraselt.

Teise tunni ajal oli mul viienda klassiga inglise keele tund. Ma rääkisin neile, mida nad tegema peavad. Nad pidid joonistama õpetaja Angelast pildi ning kirjutama juurde väikese jutukese õpetajast inglise keeles. Sain teada, et osad õpilased ei oskagi nii palju inglise keelt. Andsin neile siis valida, kas kirjutada inglise või eesti keeles. Üks probleemsemaid õpilasi oli viienda klassi Marko. Ta ei kuulanud sõna ja joonistas pildile roppusi ning oli telefonis. Õnneks sai tund üpris kiiresti läbi ning sain edasi liikuda järgmise klassiga.

Selleks klassiks oli kaheksas. Neile näitasin slide looduskatastroofidest. Tõin välja maavärina, tsunami, vulkaani ja äkktulva mõisted ning näited. Nad said (loodetavasti) kõigest ilusti aru ning tund möödus edukalt. Tunni lõpus jäi meil 15 minutit vaba aega. Kuulasime sel ajal muusikat ja jagasin ka õpilastele kommi. Kolmas tund oli mul vaba, sel ajal kuulasin ise muusikat, vaatasin üle kaheksandike tagasiside lehed ja käisin ka teistes klassides vaatamas, kes kuidas tundi läbi viib. Enamjaolt oli tagasiside positiivne. Kui mul kunagi on viitsimist, siis võiks õpetajaks saada küll. Midagi väga keerulist ei tohiks olla selles ametis.

Anna Liisa Esajas 9. kl (Fotodel: vasakult „uued noored õpetajad”, paremal nn „uued õpilased”)

Eile toimusid maastikumängud

29.09 toimus meie kooli juures maastikumäng, mida korraldas 9. klass. Maastikumäng toimus 1.-4. klassile 3. tunni ajal, 5.-8. klassile 5. ja 6. tunni ajal. 7 kohas pidi midagi tegema.

Esimene punkt oli Viigi maja juures. Pidime kraavi minema ja tibutantsu tantsima. Peale seda olid küll jalad märjad, aga muidu polnud hullu midagi.

Teine punkt oli mudaauk, kust pidi läbi minema, vahet polnud kuidas. See punkt oli arvatavasti kõige hullem, sest kõik olid porised pärast.

Kolmas punkt oli mäe pealt alla laskmine, kuhu oli pandud veel kile ja seebivee segu. See oli suhteliselt igav, sest 2 õpilast kallasid endale vee peale ja juurde vett ei viitsitud enam tuua, nii et see ei libisenud eriti.

Neljandas punktis pidime selga panema mingid riided. Väga kenad riided olid, aga pärast olid need porised.

Sealt edasi viies punkt oli pimesi raja läbimine. Seal visati meid munadega, lasti vahukoort meile peale. Väga rõve oli pärast, sest riided kleepusid ja vahukoore hais ei tulnud maha.

Kuues punkt oli tekikoti või prügikotiga hüppamine ühest punktist teise. See punkt oli väsitav.

Ja viimane ehk seitsmendas punktis pidid kõik kooli ees tantsima.

Peale maastikumänge olime väga mustad. Kooli tagasi minnes olid riietusruumid pori ja igasugu sodi täis, ühesõnaga väga mustad. Ütleme nii, et oli tore päev. **Elevi Lääts 8. klass**

Käisime ekskursioonil

Teisipäeval, 22. septembril käisime kirjanduse õpetaja Ene ja ajalooõpetaja Gretega ekskursioonil Eestit avastamas.

Väljasõit algas 08.30, sõitsime bussiga Viljandi vanalinnas asuvasse muuseumisse, kus ajaloolane Heli rääkis meile palju Eesti ajaloost ja Lembitu linnusest.

Peale Viljandi muuseumit sõitsime edasi Lõhavere linnamäele, kus uurisime Lembitu maid, soovisi-me metsas oleval soovide kivil soovi ja ronisime mööda mälestuskive.

Järgmine sihtpunkt oli Kappide muuseum, kus kunagi elasid Hans Kapp ja Villem Kapp (Hansu poeg). Kappide muuseumis kuulasime mõndasid Kappide teoseid ja lugesime oma esitlusi. Kappide muuseumi töötaja oli Merike, kes rääkis meile ka väga palju Kappide elust.

Merike, õpetaja Ene ja õpetaja Grete viisid meid siis Suure-Jaani kirikusse, kus Merike ja Lisete mängisid meile orelit, see oli väga ilus meloodia. Saime olla oreli sees.

Kiriku kõrval oli ka kalmistu, kus külastasime Kappide, Mart Saare ja Köleri haudu, kuhu me ka küünlad panime.

Kalmistult käisime ka Lembitu ausamba juures, kuhu endast küünla maha jätsime.

Olime juba nii palju seigelnud, et kõhud läksid tühjaks, külastasime kohvikut Arturi Juures, söök/toit oli seal imeline!

Kõhud täis ja suundusime Hüpasaarde Mart Saare muuseumisse ehk Mart Saare koju, seal kuulasime mõnda Mart Saare loomingut, uurisime ta maja ja tegime esitlusi.

Muuseumi ümbruses jooksid vabalt ringi lambad, kellele andsime hea meelega õuna. Lambad järgnesid ja müksasid meid selleks, et veel õunu saada, mis oli minu arust ülimalt nunnu!

Muuseumis käidud, lambad söödetud, suundusime tagasi Viljandisse.

See väljasõit oli maru äge!

Triin Porohov 7. klass

Hans Kapi majamuuseum Suure-Jaanis

Kohvik Arturi Juures

Mart Saare majamuuseum Hüpasaares

Viljandi muuseum

Merisigade seiklused

Novell

Selle aasta maikuus võtsime endale merisea. Umbes kuu aja pärast võtsime teise veel, sest merisead on karjaloomad ja neil on vähemalt ühte sõpra vaja, et neil igav ei hakkaks ja nad rõõmsad oleksid. Esimene merisiga on isane ja ta nimi on Voldemort, teine merisiga on ka isane ja ta nimi on Snape.

Mõne nädala pärast nägime, et Snape on kuidagi paksuks läinud. Ta läkski aina paksemaks ja ümmargusemaks. Hakkasime kahtlema, et äkki Snape on hoopis emane. Küsisime eelmise omaniku käest veel üle ja ta ütles, et käis temaga loomaarsti juures ja arst ütles, et ta on isane.

Snape läks ikka veel paksemaks ja ühel koolihommikul märkasin, et puuris on peale Voldemorti ja Snape'i veel kaks väikest merisea poega.

Panin nii kähku riidesse kui sain, panin ühte väiksemasse puuri allapanu ja tõtsin Voldemorti sinna, sest isase merisea peab poegade juurest ära võtma. Snape jäi poegadega suuremasse puuri.

Tuli välja, et loomaarst oli valesti vaadanud.

Sereli Marandi 8. klass

Elu pagaripoes

Novell

Pagaripoed on alati saiakesi täis, kuid mõndasid saiakesi ostetakse rohkem, mõndasid vähem. Üks vana kreemisai oli leti peal istunud juba neli päeva ilma ühegi kaaslaseta. Neljanda päeva lõunal aga tuli uus pannitais saiakesi ahjust ning üks rosinasai pandi otse kreemisaia kõrvale.

Nad vahtisid üksteist tunnikese, kuni rosinasai oma peenikese häälega lausus: „Tere, mina olen rosinasai, kas sa ütleksid mulle, miks sa näed välja täpselt nagu mina, aga ilma ühegi rosinata?“ „Mina olen kreemisai, minus ei peagi olema ühtegi rosinat, ei tohigi olla,“ vastas kreemisai.

„Kaua sa siin juba olnud oled?“

„Täpselt 3 ja pool päeva.“ „Oi, nii kaua,“ imestas rosinasai, ent muutus siis kurvaks, „mis sa arvad, kas mina pean ka siin nii kaua ootama?“ Kreemisai vastas teadlikult: „Kindlalt ei saa öelda, kuid ma usun, et küll, ükski ostja ei vaata isegi siiapoole.“ Rosinasai muutus veel kurvemaks.

„Mina küll siin nii kaua ei taha olla,“ ja kui saiakesed saaksid nutta, siis ta oleks praegu kindlalt paar pisarat poetanud, kuid vaevu jõudis ta oma lause lõpetada, kui poodi astus üks daam. Ta osutas rosinasaia ja kreemisaia poole ning pagar sirutas käe sinna poole, ent haaras ainult rosinasaia. Enne kui rosinasai kotis maandus, hüüdis ta veel: „Juhhuu, ma lendan!“ ning peale seda kõndis daam koos rosinasaia pagaripoest välja ja kreemisai jäi jällegi ükski.

Kohe peale daami lahkumist astus sisse imelikes riietes mees. Kreemisai kuulis pagarit mehega rääkimas. „Lõpuks, prügipäev oli juba eile. Mul on mõned saiad juba täiesti kõvaks läinud.“ Kreemisai ei mõistnud, mida tähendab prügipäev, seega oli ta väga õnnelik, kui pagar käe tema poole sirutas ja ta kotti pistis.

Mirtel Mutli 8. kl

Marianne

Fantaasiajutu konkursil Paalalinna Põnevik 2019. aasta 2. koht

Kunagi elas üks tüdruk, kelle nimi oli Marianne. Marianne oli hästi kasvatatud tüdruk. Neiu oli orb ning elas lastekodus. Ühel ilusal päeval ta lapsendati ning tema suurim unistus oma kodust ja perest sai tõeks.

Marianne lapsendajateks olid metshaldjad, kes elasid suures tammepuust majas. Tüdruku uus kodu oli väljast tume ja nõgine, aga seest justkui loss. Uues kodus oli tüdrukul olemas kõik, millest ta oli unistanud: oma kodu, südamlikud kasuvanemad ja lahked kasuõed.

Kord metsas jalutades leidis ta hundi, kes oli ketiga kinni seotud. Marianne soovis teda aidata, kuid hunt urises kurjalt. Mõne aja pärast sai hunt aru, et neiu ei soovi talle halba. Marianne läks hundi juurde ja püüdis teda ketist vabastada, kuid ei suutnud. Ta hakkas mõtlema loitsude peale, mida oli õppinud ning lõpuks meenus talle üks, millest võinuks abi olla. Ta võttis läheduses oleva puu küljest peenikese väädi ja sidus selle külge pisikese kivi. Tema eesmärgiks oli valmistada pendel. Nüüd liigutas ta seda hundi kohal ja palus:

„Võimas võlupendel,
võlujumal Endel.

Vabasta see armas susi,
muud ma sinu käest ei küsi.”

Hunt jälgis neiu toimetamist ja tundis, kuidas ta keti haardest pääseb. Hunt vaatas Mariannele tänulikult otsa ja lahkus. Õige pea tõusis torm ja ka tüdruk hakkas kodu poole tõttama. Äkitselt jäi ta mudasse kinni ja hakkas appi hüüdma. Korraga nägi ta enda ees samasugust hundi, kelle ta oli mõne aja eest ketist päästnud. Võsaviilem aitas ta mudast välja ja läks oma teed. Marianne jooksis koju, sest torm aina tõusis.

Lõpuks jõudis ta kodu juurde. Tüdruk jooksis trepist üles ja läks tuppa. Toas ootasid teda kõik ja küsisid murelikult, kus ta nii kaua oli. Marianne rääkis neile kõigest. Kasuema andis talle tassi sooja teed ning kiitis teda vapra käitumise eest. Nad kõik elasid õnnelikult elu lõpuni. Ja kes teab... ehk elavad veel praegugi.

Merili Kulper 6. klass

Kalmetu Põhikooli omaloomingukonkursi võitjad 2020

1.-3. klass luule

- I koht Adeele Soovere (3. klass)
- II koht Isabella Abdalla (3. klass)

4.-6. klass luule

- I Steffi Maarja Tiits (6. klass)
- II Gert Vainoja (6. klass)
- III Maria Poolakese (5. klass)

4.-6. klass proosa

- I Anni Oja (6. klass)
- II Steffi Maarja Tiits (6. klass)
- III Eduard Rang (6. klass)

7.-9. klass luule

- I Liis Saarepera (7. klass)
- II Merili Kulper (7. klass)
- III Emily Andra Angerjas (9. klass)

7.-9. klass proosa lühijutud

- I Mihkel Altsaar (8. klass)
- II Sereli Marandi (8. klass)
- III Kadri Lorup (7. klass)

7.-9. klass proosa- pikemad jutud

- I Ingrid Kallas (7. klass)
- II Triin Porohov (7. klass)
- III Kadi Rimmel (7. klass)

Kalmetu kooli muusikaõpetaja Eda Kivisild

1. Kus koolides olete Te õppinud?

Minu esimene kool oli Viljandi 5. keskkool. Õppisin seal 11 aastat, sellest 8 aastat muusika eriklassis ja 3 aastat ehk keskkooli osa vene keele eriklassis. Pärast keskkooli lõpetamist oli kõik korruga otsas ja ma ei teadnud üldse, mida edasi teha. Otsustasin siis Tartu muusikakooli koorijuhtimise eriala kasuks, sest olin alates 5. eluaastast õppinud ka muusikakoolis: eelkoolis, siis klaveri erialal ja mõned aastad ka klassikalise kitarriga erialal ja sellega kaasvalt õppisin kõrgemal tasemel solfedžot, kompositsiooni ja muud taolist. Pärast muusikakooli lõpetamist läksin õppima Tartu ülikooli ajakirjandust, sest 1990-ndate alguses kui riigikord oli muutunud ja ühes sellega oli elu väga huvitavaks läinud, tundus see eriala mulle ainuõige. Teisel kursusel õnnestus mul minna õppima Itaaliasse Perugiasse välismaalaste ülikooli itaalia keelt ja kultuuri. Aasta oli siis 1994 ja sel ajal ei olnud välismaal õppimine nii elementaarne kui see on tänapäeval. Oli vaja teha test, saada õppimiseks viisa, sebida stipendium, soovitused ja alles siis sain sinna kooli. Aga asi oli seda väärt.

Pärast Itaaliast tagasi tulemist jätkasin ajakirjanduse osakonnas, 1996. aastal aga astusin eksternina õppima Paikuse politseikooli ja lõpetasin selle ka, sest ajakirjanikuna töötamisest oli selleks ajaks küll saanud ja politseiniku töö tundus maailma huvitavaim. Kuna ma ei jätanud midagi pooleli, siis lõpetasin 1998. aastal ikkagi ka ajakirjanduse osakonna.

Politseis töötades oli sageli vaja politseid kohtus esindada ja et olla kohtunike ning advokaatidega õiguse maailmas võrdsem, läksin 1999. aastal õppima õigusteadust ja ikka Tartu ülikooli, sest see on minu arvates Eesti parim kõrgkool. Juristidiplomi sain 2005. aastal. 2016. aastal asusin kultuuriaakadeemias õppima rahvusliku tekstiili erialal, sest mind oli hakanud huvitama käsitöö. Selle aasta augustis lõpetasin pärandtehnoloogia eriala ja praegu õpin kultuuripärandi loovrakenduste magistris.

2. Mis ameteid olete veel pidanud ja millistes riikides?

Ma olen töötanud ainult Eestis. Viljandi 5. keskkoolis üks aasta muusikaõpetajana, Viljandi huvikoolis üks aasta metoodikuna, ajakirjanikuna, üheksa aastat politseinikuna, Viljandi haiglas juristina ja siseaudiitorina kokku 11 aastat, siis olin aasta uuesti Sakalas ajakirjanik, kuni maandusin Kalmetu kooli. Samal ajal olen ka käsitööettevõtja.

3. Millised on teie hovid?

Umbes 15 aastat olen tantsinud flamenkot. Umbes sellepärast, et kuna tegemist on väga spetsiifilise tantsustiiliga, siis pole siin kogu aeg õpetajat võtta olnud ja mõned aastad on jäänud vahele. Seda, kas käsitöö on hobi või amet, ma ei teagi. Õpinguid alustasin küll hobina, kuid koos kultuuriaakadeemia diplomiga sain ka käsitöömeistri kutsetunnistuse. Praegu teen tellimustöid ja viin läbi ka koolitusi, nii et päris hobi see enam pole.

Ma olen Naiskodukaitse liige. Selle kohta ma ka ei oska öelda, on see hobi või kutsumus. Mulle meeldivad selle organisatsiooni väärtused ja see on minu kohus seista Eesti eest.

Direktor kingib õpetaja Edale roosiõie

Peale selle meeldib mulle joonistada, maalida, lugeda, uurida käsitöoesemete ajalugu ja õppida. Ma õpin iga päev midagi uut. Näiteks täna, 14. novembril käisin ma koolitusel, mis õpetas oma plaane ja teekonda eesmärgini joonistama. Eks katsetan seal õpitud oskusi ka muusikatundides.

4. Kui kaua olete Te tegelenud muusikaga oma elus?

Nagu eelpool ütlesin, olin viieaastane, kui vanemad otsustasid mu muusikakooli panna. Viljandi muusikakoolis õppisin 13 aastat, siis kolm aastat Tartu muusikakoolis, pärast seda olin 16 aastat tegevkoorijuht. Juhatasin naiskoori Eha koos oma õe Estaga, kes on muide ka muusikaõpetaja, aga Viljandi Kesklinna koolis.

Eks muusika on kogu aeg olnud mu hea kaaslane, aga kodus ma muusikat ei kuula. Eelistan väärtmuusikat: klassikat, džässi, meeldib ka mingi osa rahvuslikust muusikast. Nostalgalaksu annab vahel eelmise sajandi teise poole muusika. Üldse ei meeldi 1990-ndate päkapikudisko ja halb muusika, mille ehe näide on 5 Miinust. See on kräpp ja seda kuuldes hakkab mul oma kõrvadest kahju.

5. Kas Teil on ka lemmikõpilane?

Lemmikõpilane on selline kujuteldav kaaslane, nagu Kalle Blomkvistil (Astrid Lindgreni "Meisterdetektiiv Blomkvist" - ülihea raamat, soovitan): see kujuteldav õpilane huvitub mu ainst, on valmis diskuteerima, oskab selles valdkonnas kaasa rääkida, on püüdlik ehk õpib võimetekohaselt.

Tegelikkuses mul lemmikõpilast ei ole ja seda ei saagi õpetajal olla. Kõik õpilased on olulised ja igaüks valmistab omal moel rõõmu.

6. Milline oli Teie esimene arvamus meie koolist?

Väike, kompaktne, kokkuhoidev. Eks ma ikka natuke kartsin ka uuesti klassi ette tulla. Minu õpetajakarjäär oli katkenud 30 aastat tagasi ja kõik on selle aja jooksul hullult muutunud. Olin õpetanud ja koolitanud ju küll, aga täiskasvanuid ja nende õpetamise loogika on täiesti teistsugune. Koolielu on hästi aktiivne ja mulle tundub ka nüüd aasta hiljem, et ma sobitusin siia päris hästi.

7. Milliseid võõrkeeli Te oskate?

Vene keelt õppisin keskkoolis ja kuna mul on sõpru Ukrainas, siis pole ma seda ära unustanud. Vigu muidugi tuleb, ilmselt ajan rääkides käändelõppe sassi. Oskan vabalt prantsuse keelt, itaalia keelt õppisin Itaalias, saksa keelt õppisin koolis ja see tuleb eriti hästi meelde Saksamaal ja Austrias. Inglise keel on ka kuidagi külge kleepunud. Ülikoolis tegin huvi pärast tasemetesti: B2. Saan aru ja räägin igapäevase vestluse tasemel hispaania keelt ja sutike ka soome keelt, mis tuleb jällegi meelde eelkõige keelekeskkonnas. Mul on keelte peale annet ja keelte loogikale toetudes ei ole minu jaoks keelte õppimine keeruline.

8. Kes või mis on saanud meie koolis Teile kalliks saanud nende aastate jooksul, kui olete siin õpetanud?

Selle aasta jooksul on mulle kalliks saanud Kalmetu kooli vaimsus ja ühtehoidmise tunne. Meeldib see, et iga õpilane on märgatud ja oluline ja usun, et kõik on valmis kõiki aitama ja oma kooli hea maine eest seisma. Mulle meeldib Kalmetu kool ja olla õpetaja just selles koolis on mulle suur au.

Intervjueeris: Anna Liisa Esajas 9. kl

Õpetaja Eda on 6. klassi juhataja

Kalmetu noored võidutsesid krossil

16. septembril toimus Viljandimaa koolide murdmaa teatejooksu kross, kus Kalmetu kooli õpilased näitasid kanda paljudele omaealistele. Kehalise kasvatuse õpetaja Anne Freimuthi eestvedamisel toodi koju 3. koha karikas. Tublid 3.-5. klassi õpilased tegid suurepärase jooksu, hoides kooli nime kõrgel. Noored sportlased valutaskid küll järgmisel päeval jalgu, kuid tuju oli seevastu ülev ning õpilased ootavad innuga järgmist mõõduvõttu. **Kalmetu Põhikooli huvijuht Karin Mägi**

8. klassi koristusleiad

bussipeatused, külavaheteed ja maanteed perved. Õpetajad juhtisid erilist tähelepanu väikeprügile, mis teeb palju kurja meile ja meid ümbritsevale loodusele. Õpilased leidsid lähipiirkonda puhastades mitu kilo „kurjategijaid”, mis said kinni nabitud ja kotti pistetud! Koritsamisele lisasindu üle-eestilise kampaania puhul väljakuulutatud võimalus võita koolikontsert popstaaridega. Ühise tegutsemise tulemiks sai puhtam ja tervem kodupaik. Hoiame, mida armastame. **Karin Mägi (kooli huvijuht)**

Spordipäev (päevik)

17. septembril on meil koolis spordipäev. Ilm on natuke tuuline, aga loodan, et elame üle. Enne spordipäeva on meil veel kaks tundi, milleks on vene keeled. Praegu on eesti keele tund. Ma loodan, et ilm külmemaks ja tuulisemaks ei lähe, sest siis oleks päris jube õues sporti teha.

Nüüd, kui seda kirjutan, on spordipäev juba ammu läbi ning kell on 19.12. Ilm oli külm, tuuline ja vihmane. Lootsin, et läheb paremaks, aga ei läinud. Pidime jooksma 60 m, ühe staadioniringi, hüppama kaugust ja tegema palliviset. Esimesena jooksime 60 m, aga jalad olid ikka esmaspäevases kehalise tunnist valusad ning alguses oli raske joosta. Teiseks jooksime ühe staadioniringi. Alguses jooksin suhteliselt viimaste seas, aga lõpus jooksin väga kiiresti ja jäin meie grupist teiseks. Kõige kiiremini jooksid meie klassist Riivo, Ravel ja Lumme. Järgmisena hüppasime kaugust. Osad said hüpatud üle kolme meetri, aga ma hüppasin peaaegu kolm meetrit. Palliviskes ei olnud mul väga head tulemused. Ainult viisteist meetrit sai visatud. Palliviskes oli Riivo väga hea. Ta viskas 41 meetrit.

Kui me tупpa hakkasime tulema, siis olid kõik juba ammu ära külmunud ja läbimärjad. Täitsa kahju õpetajatest, kes ei saanud isegi väga liikuda, et sooja saada. Kui majja jõudsime, siis mõtlesime, et võiks teed saada, sest nii külm oli. Lõpetuseks oli päris mõnus sporti teha, kuigi ilm oleks võinud palju parem olla. **Ingrid Kallas 7. klass**

Teatejooksjad

Maailmakoristus Kalmetu moodi

Kalmetu Põhikooli 1.-8. klassi noored andsid septembrikuus oma panuse maailmakoristuspäeva aktsioonis ning koristaskid koos klassijuhatajatega mitte ainult kooli ümbrust, vaid ka lähimad

27. oktoobril Raassillas

Alustasin oma päeva ärgates 6:30 hommikul. Auto oli eelmisel õhtul valmis pandud ja oli vaja ainult ennast valmis panna. Alustasin rajale minekut umbes kell 7, jõudes kohale Raassilda umbes 7:40, kuna auto oli kõie otsas ja tohtis sõita ainult 50 km/h.

Kohale jõudes pakkisin asjad lahti: aluskile, tööriistakast, veekanister ja bensukanister. Peale lahti pakkimist läksin ennast registreerima, osalustasu oli 35 eurot. Peale registreerimist käisin tehnilisest kontrollist läbi, kus viriseti, aga sain läbi ikkagi ja sooviti edu. Peale tehnilist kontrolli jalutasin raja läbi, arutasin isaga, kuidas mis kurvidest läbi minna, et saaks hea aja ja auto jääks terveks.

Peale raja kõndi läksin koosolekule, kus räägiti, mis plaanid on. Peale koosolekut hakkasid kohe ühisstardi kohti määravad aja peale sõidud (kes saab parema aja ajasõidus, saab parema koha ühisstardis). Sõidud hakkasid pihta umbes kell 10. Peale aja peale sõitu olid sprindisõidud, kus lasti 3 autot korraga rajale ja igaüks pidi võimalikult kiire aja sõitma. Mina sõidan noored 2WD (noored kahe rattaveoga) klassis. Esimene sõit läks mul kõige paremini, kus sain kätte aja 55,01 sek, mis ei olnud just kõige parem aeg, aga rada oli siiski kõige halvem, millel eales sõitnud olen.

Enne teist sõitu oli saabunud bussiga minu niinimetatud “fännklubi”, kelleks olid Alar, Laura-Liisa, Lisete ja Kadi. Tänu neile ei passinud ma niisama, vaid oli lõbus ja hea olla, umbes tunnikese pärast oli alanud minu 2. sõit, mille pidin kahjuks katkestama poole ringi pealt kütusepumba rikke tõttu, mille sain õnneks enne 3. sõitu korda. 3. sõit ei läinud ka hästi, lõpetades ringiajaga umbes 57 sek, mis ei ole üldse hea. Peale 3. sõitu sain niisama hängida ja ei pidanud rohkem sõitma ja oli päris lõbus, kuna ma ei olnud üksi. Päev lõppes superfinaali sõiduga, kus sõitsid need, kes olid ennast kirja pannud. Päev lõppes umbes kell 5 ja koju jõudsin kuueks.

Mihkel Altsaar 8. klass

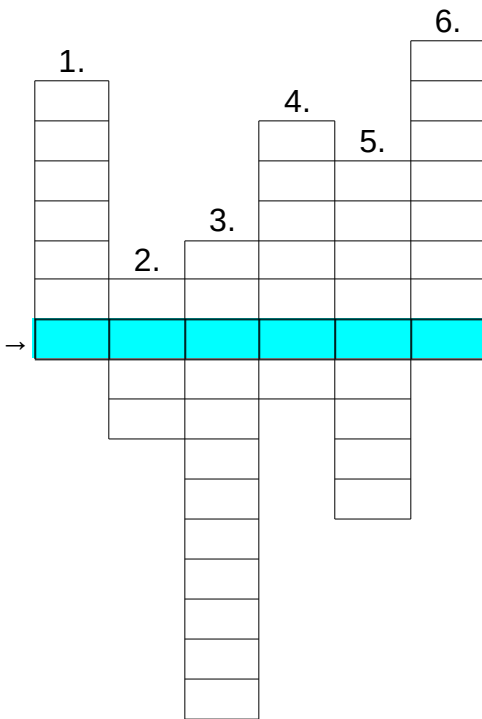
Mina, Kadi, Laura, Lisete käisime 25. sept Raassillas Mihkel Altsaare rallit vaatamas. Esimese sõidu ajaks me bussiga sinna ei jõudnud, kuid nägime teist ja kolmandat sõitu.

Seal oli palju noori, vanu inimesi, kes sõitsid Hondade, BMW-de, Fordide ja Volkswagenitega.

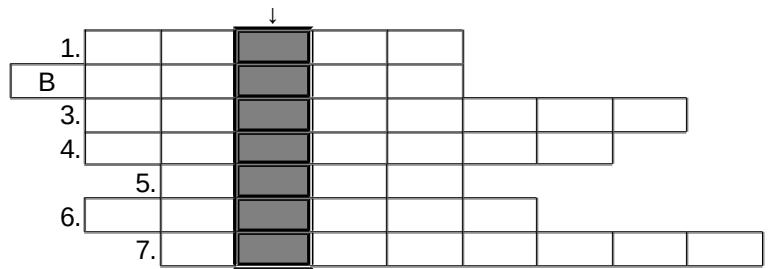
Rallid jagunesid gruppidesse ja esivedu, tagavedu, bemmid, naised ja noored. Mihkel sõitis noorteklassis.

Teise voo ajal teine ring ja Mihklil oli veel 200 sõita ja lõi kütusepumba avariisse, Mihkel pukseeriti boksi, Mihkel ja ta isa ning ta vanaisa olid 10 minutit auto juures ja auto käis. Mihkel tuli meie juurde ja vaatasime rallit, kuni Mihkli etapp algas, läks ta ja pani auto sooja.

Mihkel sõitis sõidu ja jäi enda klassis teiseks ringiajaga 55,04 sekundit, see oli ta parim aeg. Ootasime ja vaatasime ralli lõpuni ja läksime bussile ning sealt koju. **Alar Ant 8. klass**

1. Kurblüüriline luuletus?
 2. Väljakutsuv noortemood ja elulaad?
 3. Endassepöördumus?
 4. Kaos, korralagedus?
 5. Õhkkond
 6. Saatanakultus
- Vastus: endassesulgumus?
 Koostas: Sereli Marandi 8. kl

1. Kaelusega madu?
 2. Piklik kollane puuvili?
 3. Magus pruun maius?
 4. Klaasist kunst?
 5. Või tekstuuriga juust?
 6. Maja väline ruum, kus hoitakse autosid ja tööriistu (enamasti)?
 7. Karvane algloom?
- Vastussõnaks saad: väike elusorganism, mida palja silmaga ei näe (omastavas käändes)
Ristsõna koostas: Raoul Reinsoo 8. klass

Küsimus: "Miks on jaapanlased nii tark rahvas?"
 Vastus: "Sest neil pole ühtki blondiini."

Miks kukkus sein ümber, kui blondiin selle vastu toetas?

Sest targem annab järele.

Isa Jukule:

„Pea meeles, poeg, tark inimene kahtleb alati kõiges. Ainult loll on milleski täiesti kindel!”

„Oled sa selles kindel, paps?”

„Absoluutselt!”

Juku: „Isa, aita mul kodused ülesanded ära teha!”

Isa: „Mõttele ikka kõigepealt ise ka.”

Juku: „Ma juba mõtlesin!”

Isa: „Mis sa siis välja mõtlesid?”

Juku: „Eks ikka seda, et tuleb isa appi kutsuda!”

Kalmetu Sõna toimetis: Ene Toomsalu, Karin Mägi, Helina Matusorg, Kadri Lorup, Anna Liisa Esajas, Elevi Lääts, Sereli Marandi, Mirtel Mutli, Mihkel Altsaar, Raoul Reinsoo, Ingrid Kallas, Lisete Enders, Triin Porohov Merili Kulper ene@kalmetu.vil.ee

Palju õnne, armas kool!

Hommikul sa kooli tuled,
peale tunde siit ka lähed.
Mõni tund see läeb nii ruttu,
teise ajal, no jää või tuttu!

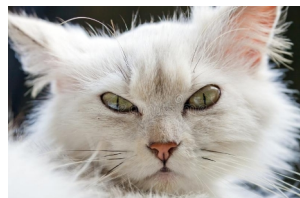
Nii siin mitmed noored käinud,
aastatega elu näinud.
Aastaid on siin elu käinud,
aasta aasta otsa aeg on läinud.

Nüüd sel majal sünnipäev,
sada viiskümmend juba käes.
Palju õnne, armas kool,
aitäh, et meie eest kannad hoolt!
Merili Kulper 7. klass

Mõtted ümber kooli

Augustis ma ootan kooli,
õpilastest mäletan vaid pooli.
Õpsidel on närvid läbi,
sellepärast koolilastel olema peaks häbi.
Nätsu närimise häälest
õppetükk on läinud meelest.
Ibukas mul koti põhjas,
nätsupakk seal kõrval piparmündi lõhnas.
Õpetajad, palun teid,
mõistke vahepeal ka meid...
Kui kodutöö on tegemata
või raamatki on lugemata....
Saame aru, et soovite vaid parimat,
kuid kas seda saab vaid karmimalt?
Stressipalavik on tõusu lainel,
kuid see ei tähenda veel koroonat meie hingel.
Liis Saarepera 7. klass

Astun uksest sisse,
mind tervitab Tiiu.
Käib koolikell,
ma tunniplaani piilun.
Kõik on siin tore,
mõnikord ei ole.
Vahepeal on raske,
vahepeal ei ole.
Käib kooli koolikell,
ma ütlen head aega.
Lahkun siit majast,
peas tarkuse laegas.
Emily Andra Angerjas 9. klass

Kalmetu Põhikool

Kool on punane ja suur,
olemas on ka enda spordikuur.
Koolil korruseid on kaks,
hindeid tuleb naks ja naks.
Koolis õpilasi on sada kuus,
disc-golfi rada on üsna uus.
Koolis on on 16 klassiruumi,
õpetajad töötavad poole ööni.
Selline ongi meie kool,
palju õnne, Kalmetu Põhikool!
Steffi Maarja Tiits 6. klass

Läksin kooli, kott seljas,
õpik,vihik ka on kaasas,
pinal ka ju olemas.
Temal palju salaasju,
tal on palju pliiatseid,
harilik ja kustukumm.
Koolis palju tunde oli,
nemad juba väsinud
sellepärast, et iga tund
üks kirjutas ja teine kustutas.
Maria Poolakese 5. kl

Kass kiusab

Koolis on üks Peeter, ta
joonlaua pikkus on meeter.
Kodus on ta kurb, sest kass
teeb tal kurjalt nurr.

Kass ainult sööb ja lööb,
isa teeb palju tööd.
Peeter koduvägivalla
all kannatab, kass
peksab ainult Peetrit,
et ta kannataks.

Kass läks kooli kiusama,
et teised saaksid vinguda.
Tuli siis poiss Kevin,
kellele see asi ei meeldind.
Andis kassile palli,
kass nägi ja tegi talle kalli.

Kool oli päästetud,
lugu on kuulatud.
Aga ema läks piima järele
ja tagasi ei tulnud.
Gert Vainoja 6. klass

Bussijuht hakkas õpetajaks

Ma sõitsin mõned päevad tagasi bussiga kooli, aga bussijuht jäi roolis magama ja sõitis kraavi.

Ta ei tahtnud, et lapsed peavad kooli kõndima, aga ta tahtis, et lapsed saaksid ikka õppida. Ta otsustas, et hakkab hoopis ise õpetajaks. Ta oskas päris hästi matemaatikat õpetada. Ta õpetas meile murde ja isegi natuke loodusõpetust!

Meil oli 4 tundi: 2 matemaatikat ja 2 loodusõpetuse tundi. Ta tegi vahetundide ajal bussi korda ja päeva lõpuks lükkasime kõik koos bussi kraavist välja. Ta viis kõik lapsed oma kodupeatustesse ja vabandas kõigi ees.

Ma jooksin kähku koju ja rääkisin terve loo oma perele. Kõik hakkasid kõvasti naerma ja rääkisid seda edasi oma sõpradele. See oli minu kõige toredam koolipäev. Ma usun, et see meeldis ka teistele õpilastele.

Järgmine päev oli tavaline koolipäev ja kõik õpetajad küsisid, kuhu me eelmine päev kõik jäime. Rääkisime neile loo ja nemad hakkasid samamoodi naerma ja andsid meile andeks.

Eduard Rang 6. klass

Juhtum koolis

Umbes kolmandas klassis oli meil matemaatika tund, õpetaja kirjutas tahvlile väga palju tehteid. Ta ütles: „See on teie iseseisev töö, kirjutage see kõik tahvli pealt maha.” Õpetaja läks ise terveks tunniks klassist välja, sest tal oli mingi koosolek.

Kui õpetaja klassi tagasi jõudis ja nägi mida me teinud olime, sai ta väga kurjaks. Õpetaja tahtis, et me oleks selle vihikusse kirjutanud, aga meie saime valesti aru ja kirjutasime põrandale.

Siis pidime kõik põrandat puhastama hakkama ja enne ei võinud keegi ära minna, kui põrand puhas oli.

Sereli Marandi 8. klass

Olev Ait

Ühes väikses Eesti külas elas üks poiss nimega Olev, perenimega Ait. Nagu juba arvata võisite, kui keegi tema nime kiiresti ütleb, kõlab nagu keegi karjaks sõimates „OLE VAIT!”. Ta on 7aastane ja just kooli minemas. Direktor kutsus teda kooli ette aabitsa järele, kuid publik arvas, et direktor sõimab publikut, kuni väike Olev ilmus publiku ette. Publik oli hämmingus, et poisi nimi oli Olev Ait.

Olev sai oma aabitsa kätte ja läks oma kohale tagasi. Natukese aja pärast oli keegi õpetaja kellelegi õpilasele öelnud: „OLE VAIT!”. Väike tubli Olev läks õpetaja juurde ja küsis: „Mis probleemiks?” Õpetaja ei saanud algul aru, mis toimus, kuid sai lõpuks aru ja ütles Olevile naerdes: „Kõik on korras, mine oma kohale tagasi.”

Mihkel Altsaar 8. klass

Oli täiesti tavaline päev

Kalle oli just muru niitnud ja lõhn oli väga hea. Kallet ise ei olnud parasjagu niiduki juures, seega otsustasin niidukile istuda.

Kui ma juba seal peal istusin, mõtlesin, et võiks ka siis juba käima panna ja teha ühe tiiru ümber staadioni. Tegin siis staadioni tiiru ära, kuid kedagi ikka ei olnud läheduses näha. Mõtlesin siis, et mis mulle ikka teha saab, kui ma ühe suurema tiiru teen ja seadsin oma suuna Juntsi ringi poole. Panin Kalle punasele niidukile uuesti häälde sisse ja hakkasin Juntsi ringi vallutama.

Olin umbes poole maa peal, kui mootor hakkas natuke puterdama, mis tähendas, et kütus hakkab otsa saama. Ei teinud välja ja jätkasin oma teekonda kuni koolimajani ja jätsin masina sinna, kust võtsin. Keegi ei pannud isegi tähele, et mind ei olnud tunnis.

Koju minnes küsis ema, kuidas päev läks koolis. Vastasin, et normaalselt nagu ikka ja keegi ei teadnud midagi peale minu.

Mihkel Altsaar 8. klass
